I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2089/84

af 19. juli 1984

om indførelse af en endelig antidumpingtold på visse kuglelejer med oprindelse i Japan og Singapore

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 af 20. december 1979 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 1580/82 (2), særlig artikel 12,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultationer i det rådgivende udvalg , der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger :

A. Midlertidige foranstaltninger

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 744/84 (3) en midlertidig antidumpingtold på importen af enradede sporkuglelejer (med dybe løbebaner) med største udvendige diameter på 30 mm, med oprindelse i Japan og Singapore.

B. Efterfølgende procedure

(2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold anmodede samtlige parter, der var berørt af den undersøgelse, som førte til de midlertidige konklusioner, om at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet, og de fremlagde også skriftelige redegørelser for deres synspunkter vedrørende tolden.

(3) Samme parter anmodede endvidere om at blive underrettet om visse kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at anbefale endelige foranstaltninger, og disse anmodninger blev imødekommet.

(4) I fortsættelse af den undersøgelse, der førte til de midlertidige konklusioner, foretog Kommissionen en undersøgelse på stedet hos NMB Italia Srl. Bareggio, Italien.

(5) Ni japanske producenter af de pågældende kuglelejer, som ifølge deres egen vurdering var af mindre betydning og som ikke havde reageret på meddelelsen om indledningen af antidumpingproceduren, henvendte sig til Kommissionen inden for den frist, der er fastsat i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 744/84. De anmodede alle om at blive undtaget fra antidumpingforanstaltningerne og fik i fornødent omfang lejlighed til at redegøre mundtligt for deres synspunkter. Ingen af dem benyttede sig af denne mulighed.

(6) Fire af disse producenter, nemlig :

— Inoue Jikuuke Kogyo Co. Ltd, Osaka,

— SMT Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka,

— ISC NSK Micro Precision Co. Ltd, Tokyo,

— Kitanihon Seiko Co. Ltd, Ashihetsu,

erklærede, at de ikke eksporterede til Fællesskabet og derfor ikke var genstand for undersøgelsen.

(7) Tre af disse producenter, nemlig :

— MMM Matsuo Bearing Co. Ltd, Osaka,

— Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka,

— WTW Wada Seiko Co. Ltd, Osaka,

som alle erklærede at have eksporteret til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, fremlagde skriftlige redegørelser for Kommissionen. Disse blev gennemgået, men blev fundet utilstrækkelige.

(8) To af disse producenter, nemlig :

— Tottori Yamakei Beyring Ltd, Seisakusho,

— TOK Bearing Co. Ltd, Tokyo,

fremlagde ingen redegørelse inden udløbet af den fastsatte frist og måtte derfor lades ude af betragtning.

(1) EFT nr. L 339 af 31. 12. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 178 af 22. 6. 1982, s. 9.
(3) EFT nr. L 79 af 23. 3. 1984, s. 8 ; berigtigelse offentliggjort i EFT nr. L 86 af 29. 3. 1984, s. 31.

(9) Endnu en japansk producent, Asahi Seiko Co., Osaka, rettede henvendelse til Kommissionen efter udløbet af den fastsatte frist.

(10) To importører af de pågældende kuglelejer, nemlig :

— Kugellager Fiedler, Seevetal, Tyskland

— Findling Wälzlager, Karlsruhe, Tyskland,

redegjorde for deres synspunkter henholdsvis skriftligt og mundtligt.

C. Normal værdi

JAPAN

(11) Den normale værdi blev endeligt fastlagt på grundlag af den gennemsnitlige pris, der betales af uafhængige købere på hjemmemarkedet. I tilfælde, hvor producenten/eksportøren solgte direkte til disse købere eller via selvejede eller kontrollerede salgsselskaber, anvendes et samlet vejet gennemsnit af salgspriserne til uafhængige købere, med en undtagelse på grund af usædvanlige omstændigheder.

SINGAPORE

(12) Den normale værdi af de af Minebea-koncernen eksporterede varer blev endeligt fastlagt på grundlag af den metode, der blev anvendt ved den foreløbige fastlæggelse, dvs. alene ved anvendelse af de disponible produktionsomkostningsdata fra Minebea-koncernen trods fortsatte forbehold med hensyn til disse datas egnethed.

(13) Minebea-koncernen anmodede om, at der blev taget særligt hensyn til en af dens produktionsenheder, som befinder sig i en udvidelsesfase. Det blev hævdet, at med henblik på fastlæggelse af den normale værdi burde produktionsomkostningsoplysningerne vedrørende en periode efter undersøgelsesperioden være anvendt, fordi kostpriserne pr. stk. da var lavere som følge af øget kapacitet og forbedret kapacitetsudnyttelse. Endvidere blev det hævdet, at der i modsætning til bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 ikke burde medtages noget fortjenesteelement i den beregnede normale værdi, da der efter omstændighederne ikke forventedes noget overskudsgivende salg i udvidelsesperioden.

(14) eftersom fællesskabsproducenter og andre udenlandske eksportører er nødt til at acceptere normal konkurrence fra andre producenter, som nyder lignende fordele, måtte denne anmodning afvises, bl.a. af følgende grunde :

i) hverken artikel VI i GATT-overenskomsten, GATT-antidumpingkoden eller forordning (EØF) nr. 3017/79 indeholder hjemmel til, at der anvendes andre regler for eksportører i en indkørings-eller udvidelsesfase ;

ii) en gunstigere behandling af en enkelt eksportør ville indebære forskelsbehandling af andre, som ikke befinder sig i en indkørings- eller udvidelsesfase ;

iii) producenter, som for nylig har foretaget investeringer, og som endnu ikke har opnået deres forventede stordriftsfordele, burde ikke indlade sig på at føre en »underbydningspris-politik«, dvs. at sælge til priser, der ligger under deres varers normale værdi og under de priser, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet forlanger, i et sådant omfang, at der forvoldes væsentlig skade, hvad enten det sker for at skabe fremtidige stodriftsfordele eller for at trænge ind på og erhverve en del af Fællesskabets marked, eller af anden årsag.

Det blev derfor besluttet, at der ikke skulle foretages nogen afvigelse fra den undersøgelsesperiode, der var taget i betragtning for alle de øvrige aspekter vedrørende konstateringen af dumping, og at der som i alle andre sager under forordning (EØF) nr. 3017/79 skulle tages hensyn til en rimelig fortjeneste ved fastlæggelsen af den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii).

(15) Kommissionen betragtede ved indførelsen af den midlertidige told en fortjenstmargen på 6 % som rimelig med henblik på beregningen af den normale værdi. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet anførte, at en fortjenstmargen på 8 % før skat var nødvendig i Singapore for at give mulighed for geninvestering. Minebea-koncernen hævdede, at en fortjenstmargen på 6,56 % burde gøres gældende for dens anden produktionsenhed i Singapore. På denne baggrund og i betragtning af Minebeakoncernens anden fortjeneste blev en fortjenstmargen på 6 % for begge produktionsenheder betragtet som rimelig.

D. Dumpingmargener

(16) Dumpingmargenerne blev endeligt fastlagt ved at sammenligne den normale værdi, der blev fastlagt som anført under nr. 11 ovenfor, med eksportpriserne for enkelte forretninger ved gruppering af eksport til samme priser, idet der blev taget hensyn til nye oplysninger fremført af alle de implicerede parter som nævnt under nr. 2.

(17) I denne forbindelse hævdede visse eksportører, at der i den i nr. 16 anførte metode ikke blev taget hensyn til, at dumping i visse tilfælde blev udlignet af »negativ« dumping i andre tilfælde, dvs. i forbindelse med forretninger, hvor eksportprisen oversteg den normale værdi. Det blev endvidere fremført, at Kommissionen uberettiget

anvendte en anden metode end den, der var blevet fulgt i tidligere antidumpingprocedurer vedrørende import af kuglelejer med oprindelse i Japan, og at der med denne metode ikke blev taget hensyn til, at der var tale om salg af forskellige mængder.

(18) Siden den første antidumpingprocedure vedrørende kuglelejer har Kommissionen været klar over fænomenet med »negativ« dumping, som ikke blot opstår i forbindelse med forskellige forretninger vedrørende en specifik type af denne vare, men også vedrørende forskellige typer. Allerede da blev det hævdet, at de »negative« dumpingmargener skulle kompensere for de positive margener, hvilket ville føre til fortsat dumping i stort omfang. For at klarlægge situationen ændrede Rådet ved forordning (EØF) nr. 1681/79 (1) de på daværende tidspunkt gældende forskrifter ved at bestemme, at dumpingmargenen er det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen, hvilket betyder, at begrebet »negativ« dumpingmargen ikke længere kommer på tale.

En sammenligning af den normale værdi med en vejet gennemsnitlig eksportpris omfattende dumping- og ikke dumpingsalg ville være i modstrid med Rådets ændring af Fællesskabets antidumpingbestemmelser. Det har derfor været Kommissionens konsekvente praksis ikke at anvende vejede gennemsnitlige eksportpriser til fastlæggelsen af dumpingmargenen, undtagen i tilfælde, hvor det af administrative årsager ikke var skønnet muligt at foretage beregningen på grundlag af enkelte forretninger, eller hvor beregningen af en gennemsnitlig eksportpris ikke ville have haft nogen virkning på det samlede resultat af undersøgelsen. Det er korrekt, at metoden med beregning på grundlag af enkelte forretninger i tidligere procedurer vedrørende kuglelejer blev fundet uanvendelig for såvel udenlandske eksportører som for Kommissionens tjenestegrene, fordi der var tale om for mange individuelle salgstransaktioner. Erfaringerne har dog i mellemtiden vist, at metoden bl.a. som følge af den teknologiske udvikling inden for kontorudstyr og -systemer, er anvendelig.

Hvad angår problemet med hensyn til mængder, er der i forordningen fastsat visse betingelser for mængdejusteringer, og bevisbyrden pålægges den berørte part, der kræver en justering. Trods kritikken af den af Kommissionen anvendte metode, blev der ikke fremsat noget behørigt begrundet krav om justering. Undersøgelsen viste nemlig, at forretninger eller langfristede kontrakter på det japanske marked blev forhandlet enkeltvis, og at de pågældende mængder, hvad enten der er tale om store eller små, kun udgjorde en enkelt faktor blandt mange i prisfastsættelsen. Det blev fastslået, at der ikke fandtes mængderabatordninger af den type, der er omhandlet i artikel 2, stk. 10, litra b), og der blev heller ikke fremsat påstand om omkostningsbesparelser i forbindelse med salg af større mængder.

(19) En af eksportørerne, NTN Toyo Bearing Co. Ltd, havde under den undersøgelse, der førte til de foreløbige konklusioner, nægtet at tillade kontrol af visse oplysninger vedrørende et af denne eksportørs datterselskaber i Fællesskabet. Kommissionen baserede derfor sine foreløbige konklusioner på de bedste, disponible oplysninger. Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold tillod NTN Oyo Co. Ltd, at der blev foretaget en efterprøvning. De således kontrollerede data førte til en nedsættelse af dumpingmargenen. Ingen andre faktorer bidrog til denne nedsættelse.

(20) De foreløbige konklusioner ændres derfor således :

JAPAN :

— Koyo Seiko Co. Ltd	4,03 %,
— Minebea Co. Ltd	10,91 %,
— Nachi-Fujikoshi Corp.	9,65 %,
— Nippon Seiko KK	14,71 %,
— NTN Toyo Bearing Co. Ltd	11,97 %.

SINGAPORE

— Koyo Seiko Co. Ltd	29,77 %
— Minebea Co. Ltd	33,89 %.

E. Skade

(21) Der er ikke blevet fremlagt nye oplysninger om skadelige virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Kommissionen har derfor bekræftet de konklusioner vedrørende skade, som den nåede frem til i forordning (EØF) nr. 744/84. Efter Kommissionens opfattelse fremgår det derfor af den endelige konstatering af de faktiske forhold, at dumpingimporten af enradede sporkuglelejer (med dybe løbebaner) med største udvendige diameter på 30 mm, med oprindelse i Japan og Singapore, særskilt betragtet må anses for at have forvoldt væsentlig skade.

F. Fællesskabets interesser

(22) Ingen købere i Fællesskabet af de pågældende kuglelejer reagerede på proceduren inden for den i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 744/84 fastsatte frist.

(1) EFT nr. L 196 af 2. 8. 1979, s. 1.

(23) Rådet har taget Fællesskabets interesser under overvejelse. I betragtning af de særlig alvorlige vanskeligheder, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet befinder sig i, dens økonomiske, sociale og strategiske betydning og de relativt ringe virkninger af en prisstigning for forarbejdede varer, er Rådet nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse, at der gribes ind. Det er under disse omstændigheder af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at indføre en endelig antidumpingtold på importen af enradede sporkuglelejer (med dybe løbebaner) med største udvendige diameter på 30 mm, med oprindelse i Japan og Singapore.

G. Tilsagn

(24) Alle eksportører, for hvilke der var indført en individuel midlertidig antidumpingtold, afgav pristilsagn. Efter konsultation blev det imidlertid besluttet, at disse tilsagn ikke kunne godtages, da tidligere erfaringer med pristilsagn inden for kuglelejesektoren har vist, at tilsagn, selv om de i almindelighed overholdes, ikke er nogen tilfredsstillende løsning, synes at give anledning til tvister og er vanskelige at kontrollere, hvilket i høj grad er tids- og udgiftskrævende.

H. Endelig told og opkrævning af midlertidig told

(25) To eksportører hævdede, at indførelse af en endelig told og opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told, ville være retstridigt i betragtning af — som de hævdede — at de havde hævet deres priser for salg på Fællesskabets marked, dog uden, for én eksportørs vedkommende, at angivé et nøjagtigt beløb for forhøjelsen. Denne påstand måtte afvises, da den vedrørte et forhold , som angiveligt var opstået efter udløbet af referenceperioden. Ved en undersøgelse træffer Kommissionen afgørelse på grundlag af en såkaldt undersøgelsesperiode (se nr. 10 i forordning (EØF) nr. 744/84), for hvilken dumpingmargenen fastsættes. Da den indledende undersøgelse viste, at der fandt dumping sted, at der forelå tilstrækkelige beviser for den derved forvoldte skade, og at Fællesskabets interesser krævede omgående indgriben, blev der indført en midlertidig told. Efter indførelsen af denne told blev de faktiske omstændigheder endeligt fastslået , og der blev taget hensyn til fremsatte bemærkninger fra de interesserede parter. Den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder refererer sig imidlertid altid til undersøgelseserioden ; for så vidt angår de endelige antidumpingforanstaltninger, skal der ses bort fra forhold, som er opstået efter indførelsen af den midlertidige told, ligesom forhold, der opstår mellem udløbet af undersøgelsesperioden og tidspunktet for indførelsen af den midlertidige told, skal lades ude af betragtning. Enhver anden fremgangsmåde ville medføre , at en undersøgelse reelt ikke kan afsluttes, ville give eksportørerne mulighed for at manipulere med resultaterne ved hjælp af kortvarige prisforhøjelser og ville hverken have hjemmel i forordning (EØF) nr. 3017/79 eller i GATT.

I mange år har det været Fællesskabets regel og ubestridte praksis ikke at afvige fra undersøgelsesperioden, medmindre omstændighederne var usædvanlige og ikke krævede yderligere langvarige undersøgelser. Påstanden om, at priserne var blevet hævet udgør ikke en usædvanlig omstændighed, da det ikke er ualmindeligt for en eksportør, hvis varer pålægges en antidumpingtold, at hæve salgspriserne, navnlig når importøren står i forbindelse med eksportøren.

Hertil kommer, at hvis antidumpingtolden automatisk blev fjernet eller aldrig indført endeligt, ville der, når eksportøren hævder, at en forhøjelse af eksportpriserne har fundet sted, ikke være nogen sikkerhed for, at dumping ikke ville forekomme igen. Forholdet er det, at ordningen med antidumpingbestemmelserne ikke åbner mulighed for toldfritagelse eller for ikke-opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told, i sådanne tilfælde som fremført, men foreskriver en procedure for tilbagebetaling.

Endvidere blev det bevismateriale, der var fremlagt af en eksportør til støtte for den generelle påstand om en ikke nærmere angivet prisforhøjelse, fundet utilstrækkeligt. I lyset af resultaterne fra undersøgelsen på stedet hos de pågældende to eksportører var der alvorlig tvivl med hensyn til rigtigheden af påstanden. Tvivlen blev bekræftet ved den kendsgerning, at der i henhold til artikel 15 i forordning (EØF) nr. 3017/79 var blevet indgivet en anmodning om tilbagebetaling, i hvilken dumping med en sats på 13,23 % i perioden mellem indførelsen af den midlertidige told og den 31. maj 1984 udtrykkeligt blev indrømmet.

(26) Hvad angår Koyo Seiko's eksport fra Singapore, er det fastslået, at den er ophørt efter indgåelse af et arrangement med en singaporeansk producent; det er derfor ikke nødvendigt at indføre en told for denne eksportør.

(27) I lyset af de ovenfor anførte elementer bør satserne for den endelige antidumpingtold være lavere end satserne for den midlertidige antidumpingtold, undtagen for eksport foretaget af Minebea fra Japan.

(28) De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told, bør opkræves med beløb højst svarende til den endelige indførte told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af enradede sporkuglelejer (med dybe løbebaner) med største udvendige diameter på 30 mm, henhørende under pos. ex 84.62 i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer ex 84.62-01, med oprindelse i Japan og Singapore.

2. Tolden fastsættes som anført nedenfor, udtrykt i procent af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse , ufortoldet:

Producenter/eksportører	*Antidumpingtoldsats*
JAPAN	
— Koyo Seiko Co. Ltd,	4,03 %
— Minebea Co. Ltd,	10,91 %
— Nachi-Fujikoshi Corp.	9,65 %,
— Nippon Seiko KK,	14,71 %,
— NTN Toyo Bearing Co. Ltd,	11,97 %,
— Andre	14,71 %.
SINGAPORE	
— Minebea Co. Ltd,	33,89 %,
— Andre	33,89 %.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse på den pågældende told.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 744/84 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt med beløb højest svarende til de respektive endelige antidumpingtoldsatser.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1984.

På Rådets vegne

J. O'KEEFFE

Formand